

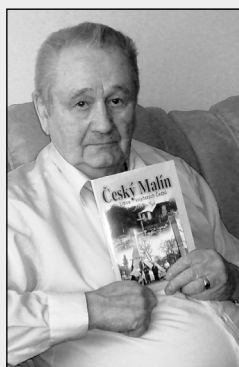
Těžko se hledají slova. Snad jen díky, Josífku.

Můj přítel Josef Řepík odešel. Odešel náhle 27. ledna, v podstatě bez rozloučení. Odešel ve chvíli, kdy jsme měli plno plánů a vymýšleli jsme, jak náležitě vesele a v kruhu přátel oslavíme jeho 85. narozeniny, které by oslavil 2. února.

Až nyní si asi všichni uvědomíme, kolik toho Josífek udělal pro to, aby se nezapomínalo a nezapomnělo na Český Malín. Mnozí mu některé až tvrdé snahy neustále připravovat a pracovat na různých možnos-

tech vzpomínání a připomínek až vyčítali. Já osobně jsem však byla ráda, že neustoupil a snažil se všem a všude vyprávět o životě na Volyni, zejména v Českém Malíně. To bylo velmi důležité. Spolu jsme se snažili přimět některé instituce k tomu, aby – i když je to dávno... – zkusili ještě bádát po příčinách strašné tragédie v Malíně. Josífek navštěvoval Národní muzeum, Národní archiv, jezdil po přátelích a známých. Fotil stopy volyňských, sbíral předměty – jako byly kovové spony, hřebínky, staré zapalovače, kuchyňské nádoby, různé pomůcky a strojky, které se na Volyni svépomocí v krutých dobách vyráběly. Ukazoval, jak volyňští byli vynalézaví, šikovní a co všechno uměli. Věci, fotografie, artefakty apod. odevzdával do sbírek archivů.

Také jsme spolu pro vzpomínku sepsali dvě malé brožurky, kde měl hlavní slovo a vedl mne při jejich kompletaci. První Český Malín – Lidice volyňských Čechů, byla vydána za pomoci Památníku Lidice. Úmyslně jsme se drželi malého formátu a to bylo dobře. Josífek říkal, to si může každý přečíst i ve vlaku. Snažili jsme se vše popsat srozumitelně, aby i ten, kdo o Českém Malíně nic nevěděl, byl ochoten si alespoň to málo přečíst a představit si, kolik to bylo tenkrát utrpení. S Josífkem jsme jezdili na různé akce, nejen v červenci na pravidelnou pietu. Josífek jezdil do dalších míst spojených podobnou tragédií.

V roce 2013 při 70. výročí tragédie jsme byli se zájezdem v Českém Malíně. To byl složitý, smutný a zároveň nezapomenutelný okamžik, protože velká oficiální pietu se konala pár dnů před naším příjezdem. Tak

jsme 13. července chodili s přáteli – nevolynáky – po vsi a on vyprávěl. Zažili jsme neuvěřitelné dějá vu [deža ví]. Ve chvíli, kdy jsme stáli na Pánově cestě, a Josífek ukazoval, kudy odjížděli vozem 13. 7. 1943 brzy ráno s tatínkem z Malína a tím se vlastně zachránili, objevil se na obzoru vůz s koňmi a pomalu se přibližoval k nám. Josífek nasedl k vozkovi a v tu chvíli se zatáhly černé mraky...

Josífek se neustále snažil připomínat, že ti, kteří nevinně zahynuli strašnou smrtí 13. 7. 1943 v Českém Malíně, byli lidé a ne čísla. Vždy se spravedlivě rozčiloval, když viděl v novinách, v televizi či jinde vzpomínku na Malín a ta se jen skládala z výpočtu obětí.

V posledních 15 letech byl v narovnávání těchto bohužel „současných zvyklostí“ velmi houževnatý a urputný a velmi měl za zlé některým organizátorům, že piety jsou zneužívány k sebezprezentaci či prezentaci nějakých politických cílů.

Byl však velmi vděčný a šťastný, když se v Novém Malíně na pomníku objevila jména obětí a místní radnice pod vedením pana Štencla pořádala každoročně vzpomínkovou slavnost tak, že se nekonala jen pieta, jen kladení věnců, ale bylo to setkání, setkávání s Volyňáky i nevolynáky, přáteli, známými. Josífek byl až legrační, když vždycky vzal brožurku a nutil jí mnohdy nechápajícím poslancům, senátorům ... a dalším, kteří byli na různé akce a slavnosti delegováni. Nenechal se odbýt, docházel do Parlamentu, do Senátu, na různá ministerstva, zúčastňoval se výstav, setkání a dalších akcí a všude nosil hrdě na saku cedulku Český Malín. Poslal brožurku i na Hrad.

Druhou brožurku jsem nazvala Josífek z Českého Malína, aneb dětství skončilo 13. 7. 1943 a byla vydána na konci roku 2017 za pomoci Čs. obce legionářské. Když jsme ji sestavovali, Josífek si povzdechl, že už neví, co by říkal, když jsem ho nutila, aby vzpomínal na všechno i na drobnosti a věci, které mu třeba připadají nedůležité. Nebyl si jistý, že to bude někoho zajímat. Byl však šťastný, když se dozvěděl, že jsou naše knížky rozebrány. Byl rád, když mu psali studenti, zvali ho na besedy a krajané i další, třeba neznámí lidé si mu psali o další výtisky. Ochotně je rozesílal a vyhověl každé žádosti.

Co napsat v tuhle chvíli více? Snad jen – Josítku – budeš nám velmi chybět a za sebe jen poděkování za úžasné přátelství a hlavně – za Český Malín. Josítku, DÍKY.

Darina Martinovská 1. 2. 2019

OZNÁMENÍ

ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Kdo jste ještě neuhradil členské příspěvky ve výši 250 Kč schválené dne 28. listopadu 2018 uhradte je v únoru 2019 ve svých regionech.

CV SČVP

Region Žatec

Členská schůze regionu se koná v pátek 8. března 2019 od 14 hodin v restauraci „Chrám chmele a piva“ u orloje naproti Chmelařskému muzeu v Žatci. Srdečně zveme své členy, případně zájemce o členství.

Výbor regionu

Pozvánka pro region Brno

Výbor regionu Brno srdečně zve všechny své členy, krajany a přátele na jarní setkání dne 22. 3. 2019 od 13.00 hodin do Komunitního centra pro válečné veterány, Dobrovského 27c, Brno Královo pole.

Za region Jan Pavlica

Region Podbořany

Přípravný výbor Regionu Podbořany oznamuje: ve čtvrtek 28. února 2019 se koná členská schůze v Národním domě v Podbořanech.

Program

- 14.00 prezence, prodej knih, přihlášky nových členů
- 15.00 zahájení, představení kandidátů a volba představenstva
- 16.00 slovo předsedkyně Dagmar Martínkové, seznámení s plánem roku 2019

Zveme všechny členy a nové zájemce o členství.

Za přípravný výbor:
Edita Langpaulová, tel. 770 144 521

POZVÁNKY

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel – Litoměřice p. s.

POZVÁNKA

který se bude konat ve velkém sále hotelu Koliba v Litoměřicích

v pátek dne 15. února 2018 od 20.00 hodin

Srdečně zveme naše členy a jejich přátele z Čech a Moravy, kterým bude k tanci a poslechu hrát oblíbená skupina KADET Ing. Antonína Kučery. Nebude chybět ani bohatá tombola.

Vstupné 150 Kč. Ubytování je možné zajistit přímo v hotelu Koliba na čísle telefonu 416 732 911, nebo mailem: koliba@post.cz.

Těšíme se na Vás.

Miroslav Kučera, předseda regionu Litoměřice

na tradiční 6. Reprezentační ples volyňských Čechů a jejich přátel,

Vstupenky je možné zakoupit, případně objednat u:

- předsedy Miroslava Kučery na Kolibě v Litoměřicích, č. tel. 777 165 898
- jednatelky Daniely Zelenkové, tel. 723 326 841

Kapitán Otakar Jaroš

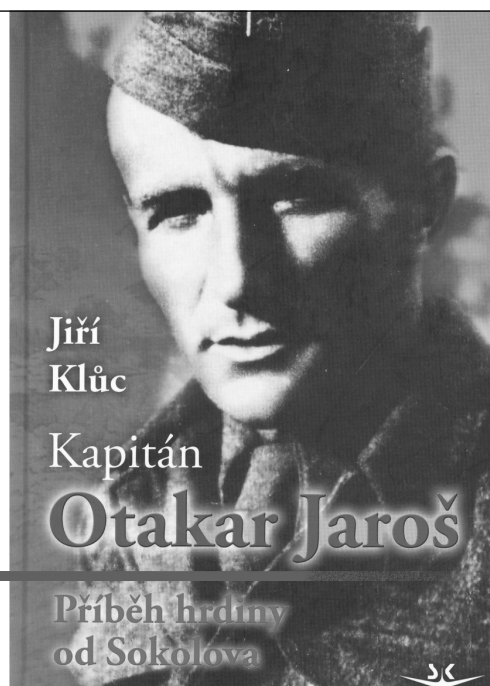
Příběh hrdiny od Sokolova

prezentace knihy jejím autorem Jiřím Klúcem

středa 6. března 2019 od 17.00 hodin,
kongresový sál - Městská knihovna Louny

Pořádají Město Louny, Městská knihovna Louny
a Česko-ruská společnost

vstup zdarma

Pátek 8. března 2019 od 10.10 hodin si v areálu ZŠ a MŠ kpt. Otakara Jaroše připomeneme 76. výročí bitvy u Sokolova.

Odvážný, přátelský a milující, to byl Josef Ledvina, náš hrdina

Josef Ledvina

Nezapomínejme na své blízké a připomeňme si našeho kamaráda, tatínka, dědečka, pradědečka, ... člověka s velkým srdcem a milou duší, Josefa Ledvinu, který by v roce 2018 oslavil 100. narozeniny. Jeho život byl plný odvahy, statečnosti, pracovitosti a starosti o svou rodinu, kterou naplňoval láskou. Dodnes je nám všem velkým vzorem. Opustil nás před šesti lety, ale v srdci nám zůstane napořád. Před pěti lety byl na vojenském hřbitově odhalen pomníček, který nám ho stále připomíná.

Josef absolvoval polské základní školy a celý život se naplno věnoval zemědělství. V roce 1941 se oženil s Emílií Pokornou, se kterou strávil zbytek života. Tři roky poté, v roce 1944, když už měl prvního potomka, dceru Alici, nejprve vstoupil do ilegální organizace Blaník, která pomáhala bojujícím. V téže době se dobrovolně přihlásil do 1. československého armádního sboru L. Svobody. Zúčastnil se s jednotkou ženistů také ukrutných bojů u Dukly. Josef prodělal během války dvě zranění, z prvního se brzy vrátil na frontu a z druhého, kdy s koňmi doprovázel velitele, najel na minu a byl těžce raněn. Byl operován bez narkózy a dvě střeptiny, nad žaludkem a v noze v sobě nosil celý život. Po válce v roce 1946 se rozhodlo, že se Češi mohou z Volyně vrátit do vlasti. V únoru 1947 se Josef dostavil s celou rodinou na Broumovsko, kde se jim narodili další dva synové, Václav a Vlastimil. Všechny děti s manželkou dobře vychovali, dali jim lásku, pokoru, naučili je vztahu k vlasti, připravili je na život. Ve válce i po ní obdržel několik vyznamenání (ČSR i zahraničních). Pokud bych měla napsat celý život mého pradědečka, byl by z toho román, jak i on sám napsal na konec svého deníku, kde vypráví o celém životě. Jeho životní cesta byla plná dřiny, sebezapírání, smutku, ale i drobných radostí a lásky. Chybí nám a vzpomínáme na něj jako na hrdinu.

Pomník

Autor: Pravnučka Pavlína Ledvinová

Citace z deníku: „Spěchám za četou a chtěl jsem si to nablížit, šel jsem po povalové cestě uhnul jsem rychle doprava a spěchám stránkou dolu a zapadl jsem po pas do bláta, měl jsem co dělat, než jsem se z toho bláta vyplácal a dohnal četou. Na nějaké čištění nebylo času, stejně jsme byli promoklí a zablácení až za ušima. To už se také fronta pohnula kupředu a měli jsme plné ruce práce. Nepřítel za sebou všechno zaminoval, nebylo snad místa, aby nebylo zaminováno... Snažili jsme se co nejdříve rozminovat alespoň průchody, aby mohly tanky a těžké zbraně ku předu stíhat nepřítele.“

Moji Volyňáci z Boratína

Uveřejňujeme s laskavým svolením redakce časopisu Český bratr v plném znění.

Publikováno 12. 11. 2018 | Autor: Gabriela Malinová

Zdeněk Bárta

na Ukrajině, kteří se repatriovali po druhé světové válce. Všichni mne strašili: „Uvidíš, Volyňáci s tebou zametou!“

A přesto jsem prožil mezi těmito úžasnými lidmi svých nejsenzáčnejších téměř dvacet let.

(ČB 10/2018) Pro podrobnější seznámení s těmito krajany odkazují na výtečnou a podrobnou publikaci manželů Vlkových *Historie Českého Boratína*, dostupnou i na internetu. Na tomto místě bych jenom rád přidal několik osobních vzpomínek:

V lednu 1974 jsem nastupoval na své prvé kazatelské místo ve sboru ČCE v Chotiněvsi, jehož členové jsou vesměs krajané z volyňského Boratína

Helvítská vesnice

Boratín byla snad jediná vesnice českých emigrantů, která se v dramaticky složitém národnostním a náboženském prostředí západní Ukrajiny postupně vyprofilovala jako ryze reformovaná – „helvítská“. Ovšem za cenu obrovského nasazení i značné pevnosti a tvrdohlavosti řady skvělých osobností této obce.

Ze všech českých emigrantských obcí byl proto Boratín kulturně i nábožensky nejsilněji napojen na reformovanou církev v Čechách, po první světové válce na Českobratrskou církev evangelickou. A s tím souvisela vysoká hospodářská i kulturní úroveň celé obce. Všichni mluvili perfektní češtinou bez jakéhokoliv přízvuku, v každé chalupě se muzicírovalo, odebíraly se tiskoviny z Čech, všichni v podstatě přijímali po-

jetí dějin i demokratické organizace veřejného života, na nichž byla postavena naše první republika – na rozdíl od rodilých katolíků i těch, kteří se nechali přesvědčit k přestupu na ukrajinské státní pravoslaví.

Boratínští evangelíci si dokázali sami organizovat nejen svůj obecní, ale i církevní život. Roku 1883 požádali o připojení k reformované církvi v Litvě, odkud k nim dojížděli duchovní jednou až dvakrát do roka. Od roku 1886 usilovali o stavbu vlastního kostela, ke které však mohlo dojít až po politickém uvolnění v Rusku roku 1905. A teprve roku 1927, když už Volyň byla součástí Polska, přijíždí do Boratína Antonín Balabán jako první opravdový farář sboru.

Vysoká hospodářská úroveň se stala obci téměř osudnou – po okupaci východní části Polska Sovětským svazem měli být všichni jako kulaci deportováni na Sibiř. Čtyři dni před cestou do gulagu napadlo SSSR Německo, a tak paradoxně právě nacismus zachránil obec před důsledky komunismu.

Dramatický návrat

Když nacisté začali ustupovat sovětské armádě, narukovali v roce 1944 téměř všichni muži z Boratína od 15 do 50 let věku do Svobodovy armády a přes Duklu přijeli jako osvoboditelé na tancích do Prahy. Zůstali již v Čechách, a intenzivně se vyjednávalo o návrat jejich rodin. V roce 1947 opět za dramatických okolností – u Volyňáků jak jinak – přivezla velká vlaková souprava za třicetistupňových mrazů celou vesnici i s mobiliářem kostela.

Kostel v Chotiněvsi

Ledacos během cesty bylo zlé – někdo cizí například nevratně zničil varhany, ale také se cestou ve vlaku narodilo děvčátko! Koluje historka o tom, jak jeden starý muž, vida na bu-

dově prvního nádraží na našem území obrovský obraz Stalina, vysokým hlasem začal křičet: My před tou sviní utíkáme a on je tu už před námi! Tento výrok jako by novou etapu života boratínské komunity v Československu předznamenal.

Velké a malé statky

jsou na prodej
za velmi levnou cenu.

Statky ty nalezájí se v cí. Rusku, v okresu volynském, osm mil od hranic rakouských vzdálené, a jsou při nich sdělaná a zasetá pole.

Blíží zprávu podá na frankované dopisy Franti. Příbyl, (pste rest. Tábor).

Opisy výtahů katastrálních map, za jichž spravedlivou výměru se ručí, lze uahlednouti u výše jmenovaného v Horách ratibořských u Táboru.

Jit'o rak. míry nejlepší pšeničné pody stojí 30 zl. r. m. žitné pody " 16 zl. r. m.

" Ohledně koupí statků těch buď v celosti nebo na díly necht se páni koupě žádostiví (s kapitálem 4 až 10000 zl.) přihlásí u téhož. 798-1

Liebigova masitá tresť

(Extractum carnis Liebig)

Inzerát

Za vojáky do Československa přijel z Boratína opravdový vůdce svého stádečka, farář Jaroslav Opočenský, nástupce Antonína Balabána, který musel v roce 1937, při stahování válečných mračen, jako československý státní příslušník Boratín opustit. Díky organizačním schopnostem faráře Opočenského se podařilo v roce 1945 osídlit Chotiněves a její okolí skoro všemi obyvateli Boratína, založit sbor ČCE a dokonce v roce 1951 (sic!) postavit kostel.

Osobní pouto

Vracím se k osobním vzpomínkám, které jsem avizoval na počátku textu. Po třech letech působení ve sboru jsem signoval Chartu 77, v roce 79 mi byl odebrán státní souhlas. Sbor osvědčil stejnou zařatost, se kterou vzdoroval běsům na Volyni, a v odporu vůči státní správě se solidárně se mnou úžasným způsobem semkl. Nezastrašily jej ani nátlakové akce StB ani předvolávání k výsledkům.

Chotiněvští evangelíci se nebáli posílat se mnou dál děti na letní tábory, vykonávali jsme biblické hodiny pro mládež i dospělé, sborový život pokračoval dál, v onom vzdoru vlastně intenzivněji než

dříve. Stateční administrátoři – nejprve P. Čapek, poté J. Opočenský přijížděli občas ke služebnostem, bohoslužby si však s mou pomocí vedli členové sboru sami.

Sbor navštěvovala řada disidentů včetně Václava Havla, pořádali jsme na faře bytové semináře, bohoslužeb se účastnila početná komunita mládeže z nedaleké „undergroundové“ komunity. Členové sboru, zvyklí na teror komunistů a nacistů na Ukrajině, brali poněkud tehdy již bezzubé zastrašování státní mocí s humorem. A také s jistou převahou vojenskými řády ověčených hrdinů, kolem kterých i tehdejší moc přešlapovala opatrně.

V roce 1987 jsme dokonce docílili navrácení mého souhlasu. Po letech jsem opět z kazatelny poděkoval bratrům a sestřím za statečnost, státní správě za vrácení souhlasu symbolicky k 10. výročí Charty 77 jako znamení toho, že moc začíná brát vážně dialog s disentem i s církví.

V roce 1990 přeplněný chotiněveský kostel poctil návštěvou Václav Havel již jako prezident. Náš společný zápas o svobodu svědomí se tak symbolicky završil.

Zdeněk Bárta;

foto: autor a archiv krajaňského spolku

Zdroj: převzato z evangelického časopisu Český bratr č. 10/2018.

Pátrání po původu a předcích

Vážení Volyňáci,

jmenuji se Lenka Misíková, žiji v Praze a jsem potomek volyňských Čechů, kteří se do Československa vrátili v roce 1947 v rámci reemigrace. Pátrám po původu rodiny z matčiny strany a předcích, avšak nedisponuji, kromě rodných listů rodičů a babičky, žádnými dokumenty. Hledám informace na Internetu a pracuji pouze s údaji získanými ústním podáním.

Moje maminka Vlasta Mandíková se narodila v roce 1946 ještě na Volyni v Dubně a žila v obci Krasilno. Jejími rodiči (mými prarodiči) byli Emílie Mandíková (rozená Šeflová) a Václav Mandík. Babiččinými rodiči byli Kristina Šeflová (rozená Křesinová, narozená v Luthardě) a Jan Šefl (narozen v Krasilno). Dědečkovými rodiči byli

Marie Mandíková (rozená Minaříková, narozená v Korytech) a Alois Mandík. Rodiči Kristiny Šeflové byli Marie Křesinová (rozená Linhartová) a Josef Křesina. Rodiči Jana Šefla byli Anna Šeflová (rozená Matoušková) a Josef Šefl. A zde mé informace končí. Je evidentní, že Křesinovi, Linhartovi, Šeflovi a Matouškovi byli těmi, kteří se narodili ještě v Rakousku-Uhersku, resp. v Čechách a vydali se na dobrodružnou cestu na východ. Ráda bych zjistila, odkud tady v Čechách pocházeli, než odjeli.

Při své „detektivní činnosti“ jsem na Internetu objevila také Zpravodaj Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, konkrétně číslo 4/2012 a v něm článek od pana Jaroslava Sodomka.

Zaujal mne, neboť popisuje život v obci Krasilno, kde žili i mí předci. Navíc příjmení Sodomek a Najman znám, zmiňovala je ve svých vzpomínkách na Volyň i moje babička Emílie Mandíková. Velice bych ocenila, kdyby se mi autor článku ozval, zvláště má-li nějaké dokumenty, záznamy, informace vztahující se k mým předkům.

Obecně přivítám jakékoliv sdělení, které by mne nasměrovalo v dalším pátrání. Jsem si vědoma toho, že žijících pamětníků je již málo, ale na druhou stranu je jistě mezi Vámi mnoho těch, kteří uchovávají historické písemné či jiné zdroje informací.

Kontakt: lenka.misikova@email.cz

*Lenka Misíková, Praha
e-mail: lenka.misikova@email.cz*

82 let paní Dalecká Julie z Tandyskij, bytem K. Vary.

Spokojenost a hlavně zdraví do dalších let za region přeje Helena Horáková.

Region LITOMĚŘICE

V únoru slaví: **55 let paní Mgr. Jana Poláková** z Mirohoště, bytem Litoměřice; **65 let pan Jiří Hendrych** z Hlinska, bytem Štětí; **70 let pan Jindřich Nerad** z Volkova, bytem Štětí; **75 let paní Anna Edrová** ze Zavidova, bytem Bohušovice n. O.; **90 let paní Pavla Melničáková** z Volkovjji, bytem Dobkovic; **90 let pan Jan Doležal** z Lucka, bytem Litoměřice; **91 let paní Helena Šimová** z Hušče, bytem Trnovany; **96 let paní Věra Suchopárová** ze Straklova, bytem Roudnice n. L., naše čestná členka regionu.

Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost.

Daniela Zelenková, jednatelka

Region MORAVSKOSLEZSKÝ

V únoru slaví: **pan Mgr. Miroslav Barfajt**, nar. Krnov, bytem Nový Jičín – **65 let**; **paní Marie Marešová**, nar. Březova, bytem Studénka – **80 let**; **pan Blažej Bolf**, nar. Starojická Lhota, bytem Hukovice – **88 let**; **paní Ludmila Vacková-Hlaváčková** z Ulbárova, bytem Fulnek – **90 let**; **paní Helena Esterkesová** z Ledechovky, bytem Nový Jičín – **93 let**; **paní Slávka Gajdošíková** ze Slavuky, bytem Kokory – **96 let**.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a pohodové dny, za region Zdenka Novotná a Marie Seitlová

Region PRAHA

V únoru oslaví **89 let paní Pavlína Medunová** z Hulče České, nyní Kladno; **83 let paní Antonie Kadrabová** z Verby, nyní Praha; **75 let pan Antonín Kolář** z Kvaselov, nyní Praha; **65 let paní Tamara Stočesová** z Prahy, nyní Praha; **60 let pan Ing. Pavel Vrána, CSc.** z České Lípy, nyní Praha.

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví a životní pohodu.

Za region Ing. Ludvík Engel

Region TACHOV

V lednu slavili narozeniny: **79 let pan Václav Čermák** z Olšanky, nyní z Tachova; **84 let paní Libuše Jarešová**

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Region BRNO

V únoru oslavuje: **89 let paní Mgr. Stanislava Kounková**, rozená Vedralová z Budky Hubinské nyní Pohořelice; **87 let pan Ing. Miroslav Němec** z Lublinu nyní Brno; **82 let pan Viktor Haken** ze Sklíně nyní Moravský Krumlov.

Jubilantům přejeme pevné zdraví a životní pohodu do dalších let.

Za region Jan Pavlica

Region BROUMOV

V únoru oslaví **paní Růžena Nezkusilová**, nar. ve Zborově nyní Kvasiny **80. narozeniny**. **Pan Anatolij Krulikovský**, nar. v Korosteni nyní Broumov oslaví také v únoru své **82 narozeniny**.

Hodně zdraví a štěstí přeje za region Alexandr Stejskal

Region DOMAŽLICE

V měsíci únoru oslaví: **92 let pan Bohumil Janča** z Holovni České, nyní bytem Touškov Město; **90 let pan doc. PhDr. Jaroslav Fiala, Csc.** z Kupičova, nyní bytem Plzeň; **89 let pan Boris Červenka** z Dolinky, nyní bytem Plzeň; **83 let paní Bohumila Šorejšová** z Lucka, nyní bytem Poběžovice; **76 let paní Vlasta Seidlová** z Ozeran, nyní bytem Srby 80; **71 let pan Ing.**

Vladimír Kábrt z Polžic, nyní bytem Újezd u Klatov.

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně životního elánu.

Za region blahopřeje Libuše Průchová

Region CHOMUTOV

v únoru oslaví **87 let pan Emil Nedbálek** z Dlouhého Pole, bytem Droužkovice; **90 let paní Jiřina Vinšová**, roz. Nováková z Újezdu u Rovna, bytem Chomutov; **82 let paní Vlasta Zapalačová**, roz. Bartošová ze Semidub bytem Jirkov.

Hodně zdraví, štěstí a spokojenosti přeje za region Jaroslav Báča

Region CHEB

V únoru oslaví své narozeniny **84 let pan Josef Janatka**, rodák Novosilek, nyní bytem Cheb; **83 let oslaví paní Šedivcová Evženie** ze Sofievky, nyní bytem Aš.

Jubilantům přejeme vše nejlepší a pevné zdraví do dalších let.

Jménem krajanů Libuše Pancířová

Region KARLOVY VARY

V únoru slaví: **84 let paní Ederová Tamara** ze Šepetovky, bytem K. Vary;

z Olšanky, nyní z Olbramova; **79 let paní Milada Kožená** z Českého Ozeranu, nyní z Chodové Plané a **81 let pan Josef Loukota** z Kopče, nyní z Kozolup.

V únoru slaví narozeniny: **75 let pan Josef Lipchavský** z Kuňova-Plužna, nyní ze Stríbra; **81 let paní Jiřina Pulerová** z Nižné Holovně, nyní z Tachova; **83 let paní Anna Rajmová** z Olšanky, nyní z Tachova a **paní Růžena Roubalová** z Holovně, nyní z Města Touškova.

Všem jmenovaným jubilantům, přeje do dalších let pevné zdraví, štěstí a rodinou pohodu.

*Za region Květoslava Vachudová
a Jana Barvíková*

Region VYŠKOV

V lednu oslavila **75 let paní Šimková Zdeňka**, roz. Vendolská z Martinovky, bytem Hranice.

V únoru slaví **40 let pan Sabol Stanislav**, bytem Lysovice.

*Za region Václav Černý, k blahopřání se
připojují i ostatní členové regionu*

Region ŽATEC

V únoru slaví: **95 let pan Miroslav Bernat** z Teremna, nyní Volevčice; **90 let paní Irena Hanušová** z Omelanštiny, nyní Žatec; **81 let pan Ing. Stanislav Kloboučník** z Jezírka, nyní Žatec; **85 let pan Josef Lešák** z Novin Č., nyní Louny; **60 let pan Miroslav Maták** ze Žatce; **85 let paní Jiřina Pešková** z Hrušvice, nyní Žatec; **90 let paní Marie Ryšavá** z Kupičova, nyní Náchod; **83 let paní Jiřina Sekretová** z Novokrajeva, nyní Žatec; **84 let paní Miroslava Sybková** ze Sofievky, nyní Kryry.

*Do dalších let přeje hodně zdraví
a štěstí Slávka Černá*

NAŠE ŘADY OPUSTILI

Region BRNO

V srpnu 2018 zemřel **pan Vladimír Hybler** ve věku nedožitých 87 let. V září 2018 zemřel jeho bratr, **pan Václav Hybler**, ve věku 89 let. Oba jsou narozeni ve Vilhemovce, poté žili v Olbramovicích u Mor. Krumlova.

Radmila Hyblerová, Olbramovice

Region CHOMUTOV

V prosinci zemřel ve věku 90 let **pan Josef Kocek** z Novokrajeva, naposledy bytem Jirkov.

V lednu zemřela ve věku nedožitých 93 let **paní Marie Haltuchová**, roz. Dlouhá z Dlouhého Pole, naposledy bytem Sušany. Dne 27. 1. 2019 zemřel ve věku nedožitých 85 let **pan Josef Řepík**, jeden z přeživších tragédie Českého Malína, naposledy bytem Praha.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
tímto upřímnou soustrast.
Za region Jaroslav Báča*

Region TEPLICE

V tomto měsíci vzpomínáme nedožitých 80. narozenin **Ing. Marie Grossové**, rozené Hnízdilové, rodačky z Knerut, která byla skvělou kamarádkou a obětavou členkou výboru regionu Teplice. Čest její památce.

Za výbor regionu Vlasta Holmanová

Príspevky na tisk leden

Region Brno: Alexander Dufek, Loděnice, 300 Kč; Marie Dolečková, Brno, 300 Kč; **region Moravskoslezský:** Vilém Jersák, Hodoňovice, 500 Kč; Stanislav Šrek, Brumovice, 250 Kč; **region Praha:** Josef Holý, Nové Město nad Metují, 250 Kč; Viktor Vigner, Tábor, 250 Kč; Naděžda Smetanová, Sukorady, 450 Kč; Jan Toušek, Uhlířské Janovice, 250 Kč; Jaroslav Marek, Kuřivody, 250 Kč; Rostislav Kaufman, Náchod, 200 Kč; JUDr. Václav Mastný, Praha 150 Kč; manželé Slavíkoví, Praha 250 Kč; Marie Živná, Řečany nad Labem, 250 Kč; Jiřina Vajnerová, Nové Strašecí, 250 Kč; Olga Rašková, Hořovice, 200 Kč; Libuše Vokurková, Hořovice, 50 Kč; Larisa Francírková, Praha, 250 Kč; Miroslav Svítek, Lužná, 200 Kč; Ing. Viktor Ballada, Praha, 200 Kč; Miroslava Kuběnková, Praha, 300 Kč; JUDr. Dagmar Nygrínová, Praha, 500 Kč; nejmenovaný dárcé,

Praha, 1 000 Kč; nejmenovaný dárcé, 250 Kč; Halina Hotovcová, Praha, 250 Kč; Vladimír Kekrt, Praha, 250 Kč; Irena Vaničková, Nymburk, 100 Kč; Vlasta Hrabáková, Praha, 250 Kč; manželé Kolářovi, Praha, 200 Kč; **region Rakovník:** Žeňa Altmanová, Jesenice, 200 Kč; Halina Balladová, Nové Strašecí, 200 Kč; **region Karlovy Vary:** Larisa Zábranská, Karlovy Vary, 250 Kč; **region Žatec:** Vladislav Šulitka, Velichov, 250 Kč; Bohumil Šulitka, Klášterec, 250 Kč; Vlasta Mašková, Žiželice, 250 Kč; Miroslav Lešák, Žatec, 200 Kč; Ludmila Říhová, Lišany, 200 Kč; Viktor Buchal, Žatec, 50 Kč; Miroslav Bernat, Volevčice, 300 Kč; Josef Honza, Dolejší Hůrky, 100 Kč; Věra Vojarová, Postoloprty, 100 Kč; dárkyně, Žatec, 100 Kč; Jaroslava Hrníčková, Holecčec, 300 Kč; Viktor Novotný, Most, 300 Kč; Václav Mimra, 200 Kč;

region Uničov: Marie Kobzová, Medilov u Uničova, 200 Kč; **region Litoměřice:** nejmenovaný dárcé, Roudnice n/L, 250 Kč; M. Stanislavská, Polepy, 500 Kč; **region Frýdlant:** L. Hanzlová, Raspenava, 200 Kč; R. Mazurek, Raspenava, 200 Kč; A. Zadražilová, Frýdlant, 200 Kč; **region Broumov:** Miroslav Gol, Broumov, 100 Kč; **region zahraničí:** Jarmila Šťastná, Berlín, 1500 Kč; **nelze určit region:** pokud se ohlásí dárci, uveřejníme region dodatečně: Irena Chynová, 300 Kč; Pavel Hudeček, 4 000 Kč; Emílie Minářová, Rudoltice, 250 Kč; Anna Lišková, 200 Kč; Ing. Lydie Šlehoferová, Plzeň, 200 Kč; Věra Melíšková, 150 Kč; Vladimír Jeníček, Nezvěstice, 200 Kč.

*Všem dárcům srdečně děkujeme.
Alena Kučerová, hospodářka*

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Alena Kučerová, Turgeněvova 13, Litoměřice 412 01, tel.: 605 165 893, e-mail: Alena-Kucerova@email.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, tel: 728 351 726, e-mail: m.necasova@seznam.cz. Děkujeme.

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Číslo vydání 2/2019. Šéfredaktorka: Šárka Horská. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte na e-mailovou adresu: zpravodajscvp@seznam.cz nebo na korespondenční adresu: Šárka Horská, Průběžná 27, Praha 10, 100 00. Tiskne: Neoset, Ke Březině 86, 142 00 Praha 4 – Písnice. Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod ev. č.: MK ČR E 5901. **Termín pro zaslání příspěvků do č. 3/2019 je 28. 2. 2019.** Stránky SČVP www.scvp.eu. Toto číslo vyšlo 5. února 2019.